

200703426/1.

Datum uitspraak: 14 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/16457 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 8 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 april 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Sevenster, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Sevenster
Lid van de enkelvoudige kamer

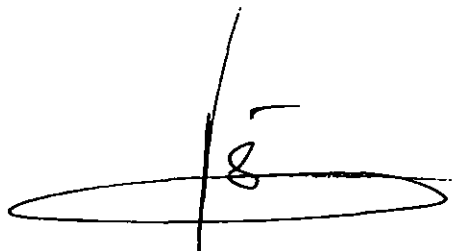
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 juni 2007

452-474.

Verzonden: 14 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

7

Postadres Postbus 258
8901BB LEEUWARDEN

• Friesland

Regio Friesland
Korpsonderdeel 2 Divisie algemene ondersteuning
Behandeld door DJ van der Zee
Telefoon 058 - 880 85 85
Fax 058 - 880 86 44
V-nummer / Zaak / Zaak - 12/04/2005
Datum 16/04/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

registratie in INDIS	mdw	
	unit	
	datum	
IND locatie		
IND ontvangst- datum	17 APR 2007	
dossiernummer 970716015		
invoer- controle	mdw	
	unit	
	datum	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Dirk Jan van der Zee, Inspecteur van het regionaal politiekorps Friesland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Irak
Nationaliteit(en) : Iraakse, Iraakse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

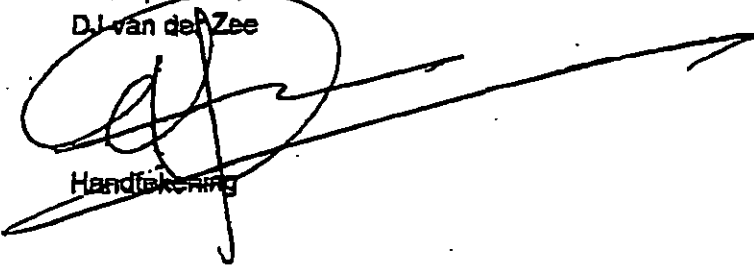
Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- onvoldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Leeuwarden
Datum : 16/04/2007
Tijd : 11:00 uur.

De Minister voor Vreemdefilingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
D.J. van der Zee

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdefilingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/16457

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. T.H.G. Schuringa, advocaat te Groningen.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 16 april 2007 aan eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring opgelegd nu de openbare orde zulks vordert (artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000).

1.2. Eiser heeft hiertegen op 17 april 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank en de gronden van beroep ingediend.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van de rechtbank van 1 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. T.H.G. Schuringa. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen M.M. Luik. Na de zitting heeft verweerder op 2 mei 2007 nog een schriftelijke reactie ingediend. Eisers gemachtigde heeft hierop bij schrijven van eveneens 2 mei 2007 gereageerd. Het onderzoek is vervolgens gesloten.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet en of deze in redelijkheid bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen. De gemachtigde van eiser heeft in zijn beroepsschrift niet om schadevergoeding verzocht. Uit

artikel 94 Vw 2000 volgt dat een eerste beroep tevens strekt tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding. De rechtbank stelt vast dat eiser met het instellen van het beroep tevens heeft verzocht schadevergoeding toe te kennen. Eiser heeft op 5 april 2007 een bezwaarschrift ingediend tegen zijn ongewenstverklaring en een verzoek om voorlopige voorziening. Eiser stelt dat hij uit Centraal Irak afkomstig is en gelet op het beleid van categoriale bescherming niet uitgezet kan worden.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

2.4. Eiser is op 16 april 2007 na zijn strafrechtelijke detentie, in verband met onrechtmatig verblijf in Nederland, overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, waar hij is opgehouden. Na te zijn gehoord, zonder aanwezigheid van zijn advocaat, is aan eiser op 16 april 2007 de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

2.5. De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet. De bewaring is daarom niet op die grond onrechtmatig. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheid dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000, ongewenst verklaard is, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, veroordeeld is ter zake een misdrijf en onvoldoende middelen van bestaan heeft.

2.6. Het voortduren van de bewaring is niet onrechtmatig, nu voldoende zicht bestaat op uitzetting van eiser op afzienbare termijn. De rechtbank laat daarbij wegen dat aannemelijk is dat het categoriale beschermingsbeleid niet voor eiser geldt. Eiser is veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaren en is als gevolg daarvan ongewenst verklaard. Daarmee is sprake van een contra-indicatie. Dat bezwaar is gemaakt tegen de ongewenstverklaring en ter zake een verzoek om een voorlopige voorziening is ingediend, maakt dit niet anders. Dit brengt met zich dat eiser, ondanks de veiligheidssituatie in Centraal Irak en het in verband daarmee gevoerde categoriale beschermingsbeleid, in beginsel uitgezet kan worden. De rechtbank wijst in dit verband op de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 februari 2007, JV 2007,112.

2.7. Vervolgens dient beoordeeld te worden of voldoende uitzicht bestaat op uitzetting binnen redelijke tijd. In dit verband is van belang dat niet gebleken is van handelingen gericht op uitzetting gedurende de strafrechtelijke detentie van eiser. Dat is in strijd met het in hoofdstuk A5 van de Vreemdelingencirculaire geformuleerde beginsel dat uitzettingen zoveel mogelijk aansluitend aan de strafrechtelijke detentie dienen plaats te vinden. Als dit niet lukt dient volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State dan een belangenafweging plaats te vinden. De rechtbank is van oordeel dat bij afweging van de betrokken belangen het belang van verweerder tot inbewaringstelling dient te prevaleren. Van belang daarbij is dat eiser wegens een zwaar misdrijf is veroordeeld en als gevolg daarvan ongewenst is verklaard. Van belang is voorts dat eiser heeft geweigerd om medewerking te verlenen aan zijn terugkeer.

2.8. Met betrekking tot het zicht op uitzetting is voorts van belang dat al enige tijd geen

uitzettingen hebben plaatsgevonden via , met behulp van een EU document. Verweerder heeft er op gewezen dat thans uitzettingsmogelijkheden via Dubai worden onderzocht. De rechtbank is van oordeel dat verweerder vooralsnog de gelegenheid moet worden geboden deze mogelijkheid te onderzoeken. Daarbij wordt er vanuit gegaan dat indien blijkt dat dit geen reële uitzettingsmogelijkheid blijkt te zijn en ook overigens geen uitzetting binnen redelijke termijn is te verwachten, verweerder zelf zal overgaan tot opheffing van de bewaring.

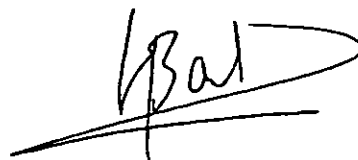
2.9. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. H.J. Bastin en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van P.W. Karsowidjojo als griffier op 8 mei 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

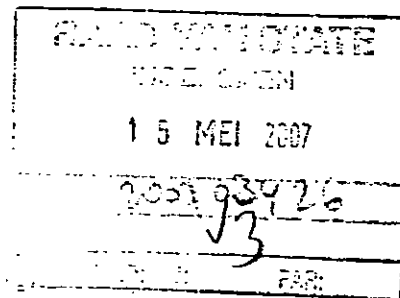
Afschrift verzonden: 8 MEI 2007

Hagg & Van Koesveld
advocaten

Mevr. mr. I.M. Hagg
Mevr. mr. J. van Koesveld
Mevr. mr. E. Kiliç

Secretariaat
Mevr. N. Nanne

Per falk courier en tevens per fax: 070 - 365 13 80
Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Datum: 15 mei 2007
Betreft:
Ons kenmerk: 4.6180
Uw kenmerk: V-Nummer:

1706-A

HOGER BEROEP

Edelachtbaar College,

Namens , geboren op van de Iraakse nationaliteit, te dezer zake
domicilie kiezende te 1016 DK Amsterdam aan de Westermarkt 2a, ten kantore van de
advocaat en procureur mr. J. van Koesveld, die te dezer zake door voornoemd
bepaaldelijk is gevolmachtigd, en als zodanig optreedt om namens cliënt dit Hoger Beroep
in te stellen, met het recht van substitutie, u derhalve mededelend dat ondergetekende,
daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door voornoemd;

Het hoger Beroep wordt instelt tegen de uitspraak d.d. 8 mei 2007, (verzonden op 8 mei
2007,) van de enkelvoudige kamer Vreemdelingenzaken van de Rechtbank 's-Gravenhage,
zittingsplaats Groningen, met registratienummer AWB 07/16457, waarbij het beroepschrift
d.d. 17 april 2007, ingesteld bij die Rechtbank ongegrond is verklaard.

Grief I

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen in punt 2.6:

“Het voorduren van de hewaring is niet onrechtmatig, nu voldoende zicht bestaat op uitzetting van eiser op afzienbare termijn. De Rechtbank laat daarbij wegen dat aannemelijk is dat het categoriale beschermingsbeleid niet voor eiser geldt. Eiser is veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaren is als gevolg daarvan ongewenst verklaard. Daarmee is sprake van een contra-indicatie. Dat bezwaar is gemaakt tegen de ongewenstverklaring en ter zake een verzoek om voorlopige voorziening is ingediend, maakt dit niet anders. Dit brengt met zich mee, ondanks de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en het in verband daarmee gevoerde categoriale beschermingsbeleid, in beginsel uitgezet kan worden. De Rechtbank wijst in dit verband op de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 februari 2007, JV 2007, 112.”.

Ten onrechte verwacht de Rechtbank de vraag of eiser in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van het categoriale beschermingsbeleid met de vraag of reëel zicht bestaat op uitzetting, hetgeen ten grondslag ligt aan de vraag of de vrijheidsbeneming van eiser in redelijkheid mag voortduren.

Nog daargelaten de vraag of het categoriale beschermingsbeleid inderdaad niet op eiser van toepassing is, daarover later meer, laat dit onverlet dat zicht op uitzetting ook kan ontbreken indien aan een vreemdeling geen rechtmatig verblijf op grond van de vreemdelingenwet zou toekomen. De Rechtbank hanteert dan ook een onjuist criterium waar het gaat om het geven van een antwoord op de vraag of voldoende zicht op uitzetting bestaat.

Met betrekking tot de in de uitspraak aangehaalde uitspraak van de Raad van State wenst eiser het navolgende naar voren te brengen. In deze uitspraak wordt door de Raad van State een invulling gegeven aan de betekenis van de in de Tweede Kamer ingediende motie van

de heet de Wit van de Socialistische Partij en de naar aanleiding van die motie opgestelde brief van de toenmalige bewindspersoon van Vreemdelingenzaken en Integratie van 27 december 2006. In die brief wordt de mogelijke uitzetting van Irakese vreemdelingen besproken. Allereerst wordt de aangehaalde motie 'De Wit' door de Raad van State onjuist gelezen in die zin dat ten onrecht wordt gesteld dat deze motie tot niet meer zou strekken dan een verzoek aan de Regering om categoriale beschermingsbeleid te bieden terwijl in deze motie niet zou zijn verzocht gehanteerde contra-indicaties niet aan vreemdelingen tegen te werpen. Bijgaand overlegt eiser een briefwisseling tussen gemachtigde en de heer De Wit van de SP. Uit deze briefwisseling blijkt onomstotelijk dat de bedoeling van de motie van de heer De Wit wel degelijk is geweest om ook ten aanzien van vreemdelingen met een strafrechtelijk verleden categoriale bescherming te bieden. De aard en strekking van de motie is, zo blijkt ook uit deze correspondentie, ondubbelzinnig: de situatie in Centraal en Zuid Irak is van dien aard dat uitzetting naar dat deel van de wereld ongeoorloofd is, ongeacht de vraag of vreemdelingen al dan geen strafrechtelijke achtergrond hebben. Bescherming door de overheid tegen inbreuken op artikel 3 EVRM is immers absoluut.

Mede naar aanleiding van de voornoemde uitspraak van de Raad van State heeft de heer De Wit in de Commissievergadering Vreemdelingenzaken nogmaals om tekst en uitleg gevraagd aan de Staatssecretaris van Justitie met betrekking tot het beleid waar het uitzettingen betreft van personen afkomstig van Centraal en Zuid Irak. Zowel de vraagstelling door de heer De Wit als het daarop volgende antwoord van de Staatssecretaris van Justitie is ondubbelzinnige en duidelijk: van uitzettingen van Centraal Iraakse onderdanen is geen sprake en kan geen sprake zijn. Helaas heeft de IND bij de specifieke beantwoording op 2 mei 2007 van de te dien aanzien gestelde vragen verzuimd dit standpunt aan de rechtbank door te communiceren.

Op grond van het voorstaande stelt eiser zich op het standpunt dat in de uitspraak van de Raad van State van 13 februari 2007 ten onrechte wordt overwogen dat het beleid aldus moet worden gelezen dat sprake zou kunnen zijn van uitzetting van Centraal en Zuid Irakese onderdanen naar dat deel van de wereld. Met het ontbreken van een reëel zicht op

Hagg & Van Koesveld
advocaten

uitzetting kan geen sprake zijn van rechtmatigheid van de (voortdurende van de) vreemdelingenbewaring waar het Centraal- en Zuid-Iraakse onderdanen betreft.

Grief II

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen onder punt 2.8:

"met betrekking tot het zicht op uitzetting is voorts van belang dat al enig tijd geen uitzettingen hebben plaatsgevonden via Arbil, met behulp van een EU document. Verweerder heeft er op gewezen dat thans uitzettingsmogelijkheden via Dubai worden onderzocht. De Rechtbank is van oordeel dat verweerder vooralsnog de gelegenheid moet worden geboden deze mogelijkheid te onderzoeken. Daarbij wordt er vanuit gegaan dat indien dit geen reële uitzettingsmogelijkheid blijkt te zijn en ook overigens geen uitzetting binnen redelijke termijn is te verwachten, verweerder zelf zal overgaan tot opheffing van de bewaring."

De Rechtbank miskent dat het voor personen afkomstig van Centraal Irak niet mogelijk is om te verblijven in Noord Irak. Nog daargelaten dat uitzettingen met behulp van een EU document, voor zover eiser bekend en nog nimmer gemotiveerd door verweerder betwist, niet kunnen plaatsvinden zeker waar het personen betreft van Centraal Iraakse afkomst, is een gestelde mogelijkheid om eiser uit te zetten naar irrelevant nu eiser daar niet kan verblijven. Overigens is tijdens de gesprekken in Noord-Irak niet specifiek gesproken over personen afkomstig uit Centraal-Irak. Bekend is dat door de Noord-Iraakse overheid onderscheid wordt gemaakt tussen personen afkomstig uit de regio en personen afkomstig uit het Centraal- en Zuid-Irak. Nu geen duidelijk bestaat en evenmin aannemelijk is dat op korte termijn duidelijkheid zal komen over reismogelijkheden van Centraal-Iraakse vreemdelingen naar Noord-Irak is de conclusie gerechtvaardigd dat van een reële mogelijkheid die reisroute te gebruiken geen sprake is. Dit klemmt te meer nu verweerder zelf aangeeft, bij gebrek aan reismogelijkheden via een nieuwe route te onderzoeken. Blijkbaar is verweerder zelf van oordeel dat Centraal-Iraakse onderdanen niet toegelaten worden tot Noord-Irak.

Hagg & Van Koesveld
advocaten

Bij brief van 2 april 2007 van Staatssecretaris van Justitie aan de Tweede Kamer meldt Staatssecretaris duidelijk dat van een verblijfsmogelijkheid van Centraal-Irakezen in Noord-Irak geen sprake kan zijn. Zulks wordt nogmaals herhaald in de Commissievergadering van 4 april 2007 tijdens het overleg tussen de vaste Kamercommissie van Justitie en de Staatssecretaris Albayrak.

Ten onrechte wordt de aankondiging van verweerder dat thans een uitzettingsmogelijkheid via Dubai wordt onderzocht als voortvarend handelen aangemerkt. Niet in geschil is inmiddels dat uitzetting naar of via [] niet tot de mogelijkheden behoort. Om welke reden het voor personen afkomstig van Centraal Irak alsdan mogelijk zou zijn om te verblijven in Dubai is volstrekt onduidelijk. Mede gezien het hiervoor omschreven standpunt van bewindspersoon van de Staatssecretaris van Justitie waar het gaat om terugkeer van Centraal-Irakezen onderdanen naar Centraal-Irak kan een onderzoek naar de uitzetting via Dubai dan ook in redelijkheid niet als voortvarend handelen worden aangemerkt. Bovendien merkt eiser op dat als Centraal-Irakezen in Dubai arriveren zij vervolgens eerst naar Noord-Irak zullen moeten doorreizen aangezien direct verkeer naar Bagdad niet tot de mogelijkheden behoort. Nu niet in geschil is dat de feitelijke uitzetting naar of via [] onmogelijk is, is onbegrijpelijk dat dit via tussenlanding in Dubai ineens wel mogelijk zou zijn.

De conclusie van de rechtbank dat zicht op uitzetting bestaat binnen redelijke termijn is onterecht en de kwalificatie van het onderzoek van de IND als voortvarend handelen is evenmin terecht.

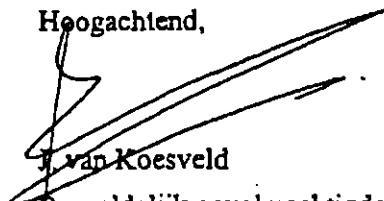
Om die reden is de rechtbank ten onrechte tot de conclusie gekomen dat reden bestaat het beroep opgegrond te verklaren en de vreemdelingenbewaring en de voortdoring daarvan rechtmatig te achten.

REDENEN WAAROM:

appellant zich wendt tot de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State met het eerbiedig verzoek tot:

- I. Gegrond verklaring van het namens appellant ingestelde hogere beroepschrift;
- II. Vernietiging van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage zittinghoudende te Groningen d.d. 8 mei 2007, (verzonden op 2 mei 2007,) met registratienummer AWB 07/16457;
- III. Gegrondverklaring van het beroep gericht tegen de vreemdelingenbewaring;
- IV. Veroordeling van de Staat in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten voor rechtsbijstand, alsmede in de kosten van de rechtbankprocedures.

Hoogachtend,

J. van Koesveld

Bepaaldelijk gevolmachtigde

Bijlage:

- Uitspraak Rechtbank 8 mei 2007
- Reactie IND
- Reactie vorige gemachtigde
- Kopie van de brief van de Staatssecretaris van Justitie van 2 april 2007
- Kopie verslag van het Algemeen Overleg d.d. 7 mei 2007
- Email bericht van de heer De Wit